KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 433 final

2023/0279 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum rozszerzonej komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego, i uchylająca decyzję (UE) 2019/824

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji Konwencji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego w latach 2024–2028 w odniesieniu do przewidywanego przyjęcia środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja na rzecz ochrony tuńczyka południowego

Konwencja na rzecz ochrony tuńczyka południowego (konwencja CSBT) ma na celu – poprzez ustanowienie Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) – zapewnienie ochrony i optymalnej eksploatacji tuńczyka południowego. Konwencja weszła w życie dnia 20 maja 1994 r.

UE jest umawiającą się stroną Rozszerzonej Komisji CCSBT, ponieważ zatwierdziła konwencję zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/2437[1].

2.2. Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Południowego

CCSBT jest organem ustanowionym przez konwencję CSBT, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona na obszarze występowania tuńczyka południowego. Ponieważ stronami konwencji mogą być wyłącznie państwa, CCSBT ustanowiła „Rozszerzoną Komisję CCSBT", w której skład – poza członkami CCSBT – wchodzą również podmioty rybołówcze i Unia. Rozszerzona Komisja CCSBT opracowuje decyzje, które następnie formalnie zatwierdza CCSBT. Środki CCSBT na rzecz ochrony i optymalnej eksploatacji tuńczyka południowego oraz zarządzania tymi zasobami staną się wiążące dla Unii.

Jako członek Rozszerzonej Komisji CCSBT Unia jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. CCSBT podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje CCSBT

CCSBT ma uprawnienia do przyjmowania środków ochrony i egzekwowania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 8 ust. 7 konwencji CSBT środki te wchodzą w życie niezwłocznie po przyjęciu przez CCSBT.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, ustala się obecnie w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne i kierunki dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego dorocznego posiedzenia w drodze dokumentów roboczych służb Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

[1] Decyzja Rady (UE) 2015/2437 z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską i Komisją ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) dotyczącego członkostwa Unii w Rozszerzonej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (Dz.U. L 366 z 23.12.2015, s. 27).

W przypadku CCSBT podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/824 z dnia 14 maja 2019 r., która określa stanowisko UE na forum CCSBT na lata 2019–2023. Decyzja zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę CCSBT. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/824 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2], jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa[3]. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/824 przewidziano przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum CCSBT na lata 2024–2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/824.

Niniejszy przegląd uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności[4], strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[5] i strategię „od pola do stołu”[6]. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych[7] oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[8]. Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[9].

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

---

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

3 COM(2011) 424 z 13.7.2011.

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

8 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

9 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[10].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

CCSBT jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie konwencji CSBT.

Akty, które CCSBT ma przyjąć, to akty mające skutki prawne. Akty te będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 20 konwencji CSBT i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania[11];
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa[12]; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi[13].

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji CSBT.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/824, która obejmuje lata 2019–2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

---

[10] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

[11] Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

[12] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

[13] Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

2023/0279 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum rozszerzonej komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego, i uchylająca decyzję (UE) 2019/824

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2015/2437[1] Unia Europejska zawarła Konwencję na rzecz ochrony tuńczyka południowego („konwencja CSBT"), którą ustanowiono Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Południowego („CCSBT").

(2) CCSBT jest odpowiedzialna za zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochronę w obszarze występowania tuńczyka południowego. Ponieważ stronami konwencji CSBT mogą być wyłącznie państwa, CCSBT ustanowiła „Rozszerzoną Komisję CCSBT", w której skład – poza członkami CCSBT – wchodzą również podmioty rybołówcze i Unia. W ramach CCSBT Rozszerzona Komisja CCSBT opracowuje decyzje, które formalnie zatwierdza CCSBT. CCSBT przyjmuje środki ochrony i zarządzania dotyczące ochrony i optymalnej eksploatacji tuńczyka południowego oraz zarządzania tymi zasobami. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2] stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów,

---

[1] Decyzja Rady (UE) 2015/2437 z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską i Komisją ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) dotyczącego członkostwa Unii w Rozszerzonej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (Dz.U. L 366 z 23.12.2015, s. 27).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

(4) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności[3], strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[4] i strategią „od pola do stołu”[5] ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.

(5) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych[6] odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[7] jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.

(6) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[8] ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.

(7) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CCSBT w latach 2024–2028, ponieważ środki CCSBT w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i będą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008[9]; rozporządzenie

---

3 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

8 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

9 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001

Rady (WE) nr 1224/2009[10]; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403[11].

(8) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CCSBT, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/824[12]. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.

(9) Ze względu za ograniczoną wiedzę na temat charakteru zasobów rybnych na obszarze występowania tuńczyka południowego, i w konsekwencji konieczność ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni nową sytuację, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami CCSBT lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2024–2028,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego (CCSBT), określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji CCSBT, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia Rozszerzonej Komisji CCSBT w 2029 r.

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/824 traci moc.

---

i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

[10] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

[11] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

[12] Decyzja Rady (UE) 2019/824 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum rozszerzonej komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego (CCSBT), i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na forum CCSBT (Dz.U. L 134 z 22.5.2019, s. 19).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący